

Oznanila župnije Stopiče

obvestila + novice +
informacije + duhovno branje

ROŽNI VENEC JE SKUPNA MOLITEV VSE CERKVE

... in mesec oktober nas znova vabi, da pogosteje vzamemo v roke rožni venec. V molitvi rožnega venca se zatekamo k Mariji, da nas vodi v vedno tesnejšo edinost z njenim sinom Jezusom, v vedno boljšo uglašenost z njim, da bi začutili njegova čustva in zaživel v njegovo življenje od rojstva do poveličanja. Molitev rožnega venca je premišljevanje z Marijo o skrivnostih, dogodkih iz Kristusovega življenja, da ga vedno bolj spoznavamo in vedno bolj ljubimo in je učinkovita pomoč, da se bolj odpremo Bogu.

Rožni venec je zaklad, ki ga je treba odkrivati. Z njim prosimo za mir na svetu, v družinah, za mir v naših srcih. Prosimo za najrazličnejše potrebe – velike in težke in takrat »navaljujemo« z molitvijo, da bi nas Bog slišal in uslišal v njegovi vsemogočnosti. Vendar Bog vse ve in čemu mu razlagati svoje potrebe? Ve za vse naše prilike in neprilike in z našo molitvijo ga ne bomo naučili ničesar novega. On je dober, nas ljubi – ali ga moramo »fehtati« za dobro? On nam brez tega želi dati vse, kar potrebujemo, da bomo srečni. Torej molitev je potrebna nam, ne Bogu. Molitev nas vzgaja in nam daje vero v skrivnost Njegove dobrote. Molitev nam očisti srce in vanj prinaša mir, tako postajamo vse bolj po »srcu Božjem.« V molitvi spoznamo smisel križa in sprejemanje le-tega. Molitev nas napolni z ljubeznijo do ljudi okoli nas.

Vse, kar prosimo, pojemo, naštevamo, se zahvaljujemo, vse to Jezus ve. Vsaka naša iskrena molitev hrani našo vero in nam daje gotovost, da se zgodi tisto, kar ja za

nas najboljše.

»Vsakič, ko molimo rožni venec, storimo korak naprej, naproti velikemu cilju življenja – nebesom.« (papež Frančišek)

**»Rožni
venec je
najkrajša
lestev do
nebes.«**

(Carlo Acutis)

D.R.

ČAS, DA SE STISNEMO H KRISTUSU

Dogodki so Besede, po katerih nam Bog govori. Kako razbirate Božjo govorico v tem posebnem času?

Bog nam vedno govori, kot pravi Bazilij Veliki, z vseh strani. Iz vsega dogajanja se Gospod obrača k nam s svojo Besedo. Zato je potrebna naša dialoška drža, naša odprtost. V krščanskem izročilu je zelo pomembno ves čas ohranjati zavest, da je spoznanje vezano na ljubezen. Kdor ljubi, spozna. In pozna. Kdor ne ljubi, ne pozna. To velja za Boga, za človeka, za vse. Kot bi rekel Solovjov, niti drevesa ne moremo spoznati z različnih zornih kotov, če nismo zajeti v ljubezen. Ljubezen je namreč prag spoznanja. Da lahko beremo znamenja časov, moramo biti zraščeni v konkretno občestvo, kjer ljubezen steče skozi naše roke — po tem, da si pomagamo, da si delimo stvari, konkretno, z delom. Krščanska skupnost je delovna skupnost. Pomembno je tudi, da znamenja časov beremo skupaj s pastirjem. Za nas je to rimski škof, ki želi, da se Cerkev vedno bolj razodeva kot občestvo, v katerem ljudje prav zato, ker se imajo radi, razodevajo Kristusa. Po tem bo svet spoznal, da smo njegovi učenci, ker se bomo ljubili, pomagali drug drugemu.

Kako naj Cerkev to zaživi?

Tako, da se po naši človeškosti razodeva Kristus. Tako, da smo Božji sinovi. Da skozi nas teče dar življenja, ki smo ga prejeli od Boga Očeta samega. Tako, da se v dobi, ki jo zdaj živimo s preizkušnjo pandemije, v kateri je velik del človeštva prizadet tudi z izgubo najbližjih in se je žalovanje naselilo skoraj v vse prostore po svetu, zavedamo, da smo del človeštva, ki trpi. Prav zato nas Sveti Duh v tem času vabi, da se z vsem, kar smo, preselimo v Kristusa, v njegovo človeškost, v njegovo telo. Da ga sprejmemo v celoti, kajti kdor ga bo sprejel, bo prejel moč, da postane Božji sin, kot pravi Janez (Jn 1,12), in da on postane naše življenje. Kdor ima Sina, ima večno življenje, tisto pravo dokončno življenje (1Jn 5,12). Krščanstvo skorajda lahko živimo brez vere, torej, ne da bi se zavedali, da lahko

P. Marko Ivan Rupnik / foto: jezuiti.si

živim samo, če sprejemam življenje, ki mi je darovano, in da se do tega življenja ne morem sam dokopati — ne s pridnostjo in ne s pobožnostjo. Do Božjega sinovstva me ne bo pripeljal no-

ben trud, ampak ta dar doživim in ga sprejemam in živim v Kristusu. **To je čas, da se stisnemo h Kristusu**, da se zavemo, da je Kristus tam, kjer so krščeni, kjer so ljudje, ki se ljubijo, da je tam svetišče Svetega Duha.

Sveti Duh je občestvo. Kjer koli se imajo ljudje radi, tam se razodeva Božje svetišče, tam se človeštvo umika iz doline trpljenja in solza, iz senčne in temne strani na sončno.

Naš odnos do Boga je pogosto zgolj religiozen. Kako naj v Bogu spet odkrijemo Očeta?

To je ena izmed bistvenih stvari, za katere smo od Svetega Duha poklicani, da jih odkrijemo in zaživimo. Vzemimo začetek evangelija, recimo Markovega. Marko ga začne s krstom. Iz jordanke vode se dvigne Kristus in nebesa se razprejo, ali, z dobesednim grškim izrazom, raztrgajo. Sveti Duh se spusti nanj tako nežno, kakor se počasi v svoje gnezdo spušča golobica, ki se tik nad mladiči ustavi, lebdi in se počasi spusti. Tako se je Sveti Duh ustavil nad Kristusom. Razprlo se je nebo in pokazalo se je Božje svetišče. Sveti Duh, ki je Gospod občestva, ljubezni, zapolni odnos med Kristusom in Bogom Očetom, in iz svetišča se zasliši glas: »Ti si moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje.« Kristus je šel iz krsta, iz te umazane jordanke ilovnate vode — to je odlična podoba za to, da je vzel človeštvo nase in se popolnoma, solidarnostno, kot pravi pismo Hebrejcem, združil z vsem, kar je res človek, razen z grehom. To je velika noč — ko je Kristus zmagoslavno razodel svojo ljubezen kot tisto, ki je vzela nase greh sveta. Zdaj je stopil iz te umazane vode Jordana, ker je resnični človek, človek z vsem, kar je res človeškega. Nad

Napovednik

ZA VSTOP V CERKEV JE OD 15. 9. 2021 DALJE POTREBNO IZPOLNJEVATI POGOJ PCT.

Kristusom, pravim človekom, se zasliši glas Boga: »Ti si moj ljubljeni Sin.« Se pravi: on je res Bog in res človek. V Kristusu, ki mu Bog reče, da je Sin, je tudi človeštvo prvič zaslišalo, da se je Bog obrnil k človeku in ga naslovil s tem, kar je njegova resnica — sin. Človek je Božji sin, ustvarjen je bil, da bi spoznal Boga kot Očeta in sebe kot sina. Od tega trenutka naprej je najbolj temeljna, bistvena stvar ravno to: k Bogu se ne obračamo več kakor k nekemu božanstvu, ampak kot sinovi k Očetu. V tretjem poglavju Janezovega evangelija ta dogodek Kristus opiše kot preporod od zgoraj, v Duhu. Na dan pride ista resnica: kar je rojeno iz mesa, je meso, kar je iz Duha, je duh. Naše spoznanje ni samo, da smo ustvarjeni od Boga — tu se lahko odpre ogromno področje filozofiranja in teologiziranja o Stvarniku in o stvari, ki jo je Bog ustvaril. Ko smo prerojeni, ko nas Oče rodi v Svetem Duhu, je temeljna razlika v tem, da se zavemo samega sebe zaradi odnosa, ki ga imamo s tistim, ki nas je rodil. Zaradi tega odnosa vem, kdo sem. Ne rečem, da je nekdo moj oče zato, ker mi je občina izdala dokument, ampak ker je to odnos, ki strukturira moje življenje, ki je utemeljil mojo identiteto. Bogu rečem Oče zato, ker sem sin, sicer je to nesmiselno.

Kaj se s tem spremeni?

S tem pade ogromno stvari. Ogromno stvari. Poglejte samo eno. Bog bo zahteval darove zase. Zahteval bo čas zase, zahteval bo prostor, ki ga bo imenoval: »To je svet prostor, nanj ne boš stopil.« Bog bo zahteval, ne vem kaj. Oče ne ... Oče je ljubezen. Pri njem je ravno obratno. Oče daje. Bog zahteva, Oče daje. Oče je tako ljubil svet, da je dal svojega Sina. Vse se spremeni, ker je vse zgrajeno na odnosu ljubezni Boga Očeta. Da bi lahko zaživel sinovstvo, nam je poslal lastno življenje — Svetega Duha, ki je Gospod občestva, da bi nas »usinovil« v Jezusa Kristusa, v katerem bi lahko spoznali, kaj sploh pomeni, da smo Božji sinovi. Nemogoče je, da to sami domislimo. Poslal nam je Sina, da bi nam to razodel. To pa še ni dovolj, poslal nam je Svetega Duha, da bi lahko postali del tega Sina, del tega, kar spoznavamo. To pomeni, da se nas velik del odpora proti Cerkvi, proti krščanstvu, ki se je nakopičil v stoletjih, posebej v Evropi, pravzaprav ne tiče, ampak se tiče tega, kar smo popačili v krščanstvu, ker smo iz novega življenja naredili religijo in iz Boga Očeta spet prišli k filozofskemu Bogu.

(Povzetek pogovora Marjana Pogačnika s p. Markom Ivanom Rupnikom v reviji Božje okolje)

- 19. 9. 25. NEDELJA MED LETOM in žegnanje ob 10h, na Velikem Cerovcu
- 24. 9. God bl. Antona Martina Slomška
- 25. 9. Cerkev ob 8h čistijo in krasijo IGLENIK, CEROVEC in ČRMOŠNJICE.
- 26. 9. 26. NEDELJA MED LETOM – SLOMŠKOVA in žegnanje ob 10h, na Dolžu. To nedeljo vrnete glasovnice za izbiro novih članov ŽPS.
- 26. 9. ŠKOFOVSKO POSVEČENJE V MIRNI PEČI, ob 14:30**
- 1. 10. PRVI PETEK in obisk z Najsvetejšim po domovih
- 2. 10. PRVA SOBOTA
- 2. 10. Cerkev ob 8h čistita in krasita STOPIČE in PLEMBERK.
- 3. 10. 27. NEDELJA MED LETOM – ROŽNOVENSKA
- 4. 10. Srečanje zakonske skupine ob 19h
- 6. 10. Srečanje zakonske skupine ob 19h
- 9. 10. Cerkev ob 8h čistita in krasita VERDUN in ŠENTJOŠT.
- 10. 10. 28. NEDELJA MED LETOM
- 13. 10. Skupna dekanijska priprava na krst v Šmarjeti, ob 19h.
- 16. 10. Cerkev ob 8h čistita in krasita HRUŠICA in HRIB.
- 17. 10. 29. NEDELJA MED LETOM

BODITE POZORNI NA NEKOLIKO SPREMENJEN VRSTNI RED ČIŠČENJA IN KRAŠENJA CERKVE V STOPIČAH ZARADI ŽEGNANJ PO PODRUŽNICAH.

ŽUPNIJA STOPIČE

Stopiče 28, 8322 Stopiče
 Telefon: 07/30-89-275
 GSM: 031/810-351
 E-pošta: tadej.kersnic@rkc.si,
 www.zupnija-stopice.rkc.si
 Transakcijski račun župnije Stopiče:
 SI56 1990 0500 8620 650

OZNANILA izdaja župnija Stopiče
 Odgovarja: Tadej Kersnič, župnik

Ure, ko me skoraj zagotovo najdete v župnišču, so:
 ponedeljek | četrtek | sobota | nedelja
 Od 8h do 10h. | Od 8h do 10h. | Od 8h do 10h. | Po mašah.
 Vse dni po večerni maši, kadar je ta v Stopičah.
 Ob torkih me ni. ☺

+ Mašni nameni župnije Stopiče +

25. NEDELJA MED LETOM - SVETN. KANDID. 19. september	7h (STOPIČE) za vse žive in pokojne župljane 10h (CEROVEC)	PONEDELJEK 4. oktober <i>Frančišek Asiški</i>	19h (STOPIČE)
PONEDELJEK 20. september <i>Andrej Kim idr. korejski mučenci</i>	19h (STOPIČE)	TOREK 5. oktober <i>Marija Favstina Kowalska</i>	7h (STOPIČE) po namenu
TOREK 21. september <i>Matej</i>	7h (STOPIČE)	SREDA 6. oktober <i>Bruno</i>	19h (DOLŽ)
SREDA 22. september <i>Mavricij</i>	18h (STOPIČE) 19h (HRUŠICA) Za zdravje na duši in na telesu	ČETRTEK 7. oktober <i>Rožnovenska Mati Božja</i>	19h (DOLŽ) Za zdravje na duši in na telesu
ČETRTEK 23. september <i>Pij iz Pietrelcine</i>	19h (OREHEK)	PETEK 8. oktober <i>Benedikta</i>	19h (STOPIČE)
PETEK 24. september <i>Anton M. Slomšek</i>	19h (CEROVEC) Za zdravje na duši in na telesu	SOBOTA 9. oktober <i>Dionizij</i>	19h (STOPIČE)
SOBOTA 25. september <i>Sergij Radoneški</i>	7h (STOPIČE)	28. NEDELJA MED LETOM 10. oktober	7h (STOPIČE) za vse žive in pokojne župljane 10h (STOPIČE)
26. NEDELJA MED LETOM - SLOMSKOVA, EKU. 26. oktober	7h (STOPIČE) za vse žive in pokojne župljane 10h (DOLŽ)	PONEDELJEK 11. oktober <i>Janez XXIII.</i>	19h (DOLŽ)
PONEDELJEK 27. september <i>Vincencij Pavelski</i>	19h (CEROVEC)	TOREK 12. oktober <i>Maksimilijan Celjski</i>	7h (STOPIČE) po namenu
TOREK 28. september <i>Venčeslav</i>	19h (ŠENTJOŠT)	SREDA 13. oktober <i>Koloman</i>	18h (OREHEK)
SREDA 29. september <i>Mihael, Gabrijel in Rafael</i>	19h (STOPIČE)	ČETRTEK 14. oktober <i>Kalist I.</i>	18h (STOPIČE) 19h (DOLŽ)
ČETRTEK 30. september <i>Hieronim</i>	19h (STOPIČE)	PETEK 15. oktober <i>Terezija Velika</i>	19h (HRUŠICA)
PRVI PETEK 1. oktober <i>Terezija Deteta Jezusa</i>	18h (DOLŽ) 19h (STOPIČE)	SOBOTA 16. oktober <i>Marjeta Marija Alakok</i>	19h (ŠENTJOŠT)
PRVA SOBOTA 2. oktober <i>Angeli varuhi</i>	19h (STOPIČE)	29. NEDELJA MED LETOM 17. oktober	7h (STOPIČE) za vse žive in pokojne župljane 10h (STOPIČE) Za vse zakonce
27. NEDELJA MED LETOM - ROZNOVENSKA 3. oktober	7h (STOPIČE) za vse žive in pokojne župljane 10h (STOPIČE)		